

Tartalom

A papszentelés által megkapjuk a kegyelmet Istentől	1
Könyvjegyzet	
Egy tiszta ember	2
Adjunk együtt hálát Istennek	
Riport Mikolás Attilával	3
Rend a lelke mindennek!	4
Salkaházi Sára, az önfeláldozó szeretet vértanúja	5
A Szentatya színműve?	
Karol Wojtyła:	
Az ékszerész boltja	6
Az esperesi kerület ministránsainak focibajnoksága	6
A Da Vinci kód – egy bestseller eszmei háttére	7
Hittanóra az iskolában	8
Morus Szent Tamás és Fisher Szent János	8
Anyakönyvi hírek	9
Nyári táborok	9
Minisztránsok jutalomkirándulása	10
Fiataloknak	11
Lélektől lélelig a csíksomlyói búcsúról	11
Plébániai hírek	12

A papszentelés által megkapjuk a kegyelmet Istentől

Kirner Zoltán atyának jut a szónok szerepe Mikolás Attila első ünnepi miséjén. Vélhetően a felkérés azt jelzi, hogy volt némi szereped Attila hivatásában. Így van ez?

Nagy öröm volt számomra Attila felkérése, hogy legyek az újmisé szónoka. Az öröm mellett megszólalt a lelkiismeretem is, mert úgy éreztem, hogy még többet is tehettem volna az imádságon kívül érte. A mi kapcsolatunk visszanyúlik zalaegerszegi káplánságomra. Egy papnak feltűnik az, de még a híveknek is, amikor egy középiskolás fiú vonzódik a ministrálás után. Attila esetében is úgy láttam, hogy itt már valami mélyebb kapcsolat kezd kialakulni közte és a Mester között. Amikor visszagondolok hivatásának a kialakulására, látom a sajátomat is. Én is éppen úgy voltam, mint Attila, nem akartam beszélni a titokról, sokáig titokban tartottam döntésemet. A papi hivatás Isten ingyenes ajándéka, amit az ember elfogad, vagy visszautasít. Olyan erővel van jelen, hogy elnyom minden más vágyat az ember lelkében. Isten maga hívja meg szolgálóit, de a hivatás kialakulásában döntő szerepe van a szolgálatot teljesítő papok életének. A mi életünknek ugyanis tükröznie kell azt, hogy a Jézusnak odaajándékozott élet örömtelivé tesz bennünket. Röviden így tudnám összefoglalni: kell, hogy látszódjék rajtunk, hogy boldog papok vagyunk. Attila talán ezt vette észre bennem és azokban az atyákban, akik plébániánkon szolgáltak. Zalaegerszegen mindig jó papok voltak és vannak. Sok közös programunk volt, közelről látta az életünket, életemet és betekintést nyert a mi papi világunk örömeibe és szomorúságaiba.

Mikoláséknál többször megfordultam káplánságom ideje alatt. Szüleimtől, testvéreimtől távol egy igazi családot kaptam bennük. Nem tudom elfelejteni az első karácsony estét, amikor otthonukban a karácsonyfa alatt nekem is volt ajándék...

Volt-e köztetek rendszeres kapcsolattartás Attila szemináriumi éve alatt?

Igyekeztem figyelemmel kísérni Attila szemináriumi éveit. A szemináriumba nem sokszor jutottam el, de a vakációban mindig kerestem az alkalmat, hogy találkozzunk. Többször elhívtam Attilát zarándokutjainkra, így megismerkedhetett híveimmel és ezzel az apostolkodási lehetőséggel is. Egy jó zarándokút után mindig vannak megtérők. Nem annyira sok beszéddel, hanem papi életem megosztásával igyekeztem segíteni őt az oltár felé, nem tagadva a nehézségeket sem.

Milyen emlékeid vannak saját újmisédről? Hogyan látod a papság helyzetét? Nehezebb, vagy könnyebb annak a fiatalnak, aki ma ezt a hivatást választja, mint két évtizeddel ezelőtt?

(folytatás a 2. oldalon! ►)

(folytatás az 1. oldalról! ◀)

Három helyen is volt újmisé. Amikor Isten kegyelme a Szombathelyi Egyházmegyébe vezérelt két egyházközség is befogadott: Ikervár és Meggyeskovácsi. Mindkét helyen tartottam újmisé, valamint szülőfalumban is. Az első mise Ikerváron óriási élmény volt. Kézelfoghatóan éreztem Jézus jelenlétét. Köszönettel tartozom Tóth Ferenc atyának, aki úgy megszervezte az újmisé, hogy nekem semmi dolgom nem volt, csak a lelkiekre figyelni.

Magyarországon statisztikailag jelenleg csökkenőben van a hivatások száma. Az, hogy kevés a pap, annak tudható be, hogy kevés a gyerek és válságban van az emberek hite. Meggyőződésem, hogy annyi pap mindig volt és lesz is, amennyire a híveknek igénye van. Ma papnak lenni nem könnyű, amikor szinte minden lépését megkérdőjelezzik. Ma a társadalom nagy része nem úgy tekint a papra, mint 20-30 évvel ezelőtt. Hiányzik a tisztelet. Hamar megrágalmaznak egy-egy papot és sokan csak elvárásokat támasztanak velük szemben, megfélemlítve kötelességeikről. Éppen ezek miatt ma papnak lenni nagy kihívást jelent. Ha el tudjuk „veszíteni” életünket, megtaláljuk azt. Ma sok fiatal nem akar veszíteni. Áldozatvállalás nélkül akar boldogulni, ami nem megy. A földi és örök boldogságunk kulcsa mások szolgálatában van. Én nem féltsem az Egyházat, de nem ülhetünk ölbe tett kézzel, és nem szomorkodhatunk az ország lelki állapota miatt. Dolgoznunk kell Isten országának építésében, tenni kell a feladatunkat. Attila is ezt fogja tenni.

Tud-e segíteni a paptárs az új feladatokban, melyek a

szemináriumi évek befejeztével várnak egy fiatal káplánra?

Mi papok egy nagy családot alkotunk. Vannak rendszeres találkozóink és nem szégyen kérdezni, segítséget kérni az idősebb, tapasztaltabb paptestvérektől. Elsősorban a leendő plébánossal kell összhangban lenni. Tőle fog legtöbbet tanulni, de természetesen mi is mellette állunk. Egy pap sohasem maradhat egyedül.

Milyen útravalót adnál Attilának? Saját tapasztalataid alapján milyen tanácsokat adnál neki?

Azt tudom útravalóul adni, amit én megtapasztaltam. Először is legyen az imádság embere. Ez az alapja a szolgálatnak. Imádkozzon együtt a hívekkel is. Jó, ha a pásztor is ott van a nyájjal. Embereket halászni nem könnyű feladat. Ha nincs mindig kézzelfogható eredménye a munkájának, ne csüggedjen, az elvetett mag kicsírázik, és szárba szökken, amikor Isten akarja. Legyen türelmes, nyitott az emberek felé, keresse velük a kapcsolatot, mert nagyon várják a lelki támogatást, útmutatást. Keresse a papi közösség megtartó erejét. A papszentelés által megkapjuk a kegyelmet Istentől, hogy hűségesek legyünk. Jézus nem ígért kényelmes életet tanítványainak, földi sikereket, de azt igen, hogy velünk marad a világ végéig. A papi élet nagyon sok örömet fog adni, mert aki elhagyja apját, anyját, családját, barátait százannyit kap már ezen a világon. Imádkozzunk újmisé papunkért, hogy hűséggel és szeretettel szolgáljon, és sok lelket vezethessen el Istenhez!

Marx Gyula

KÖNYVJEGYZET - Egy tiszta ember

„Az idő nekem folyó, amelyben horgászom. Iszom is belőle. (...) Vékonyka áramlás elsurran; az örökkévalóság megmarad. Mélyebb vízből szeretnék inni, szeretnék az égben horgászni, melynek mélye csillaggal kavicsos...“

Azt hisszük, az iménti költői (és talán mosolyogatóan naiv) mondatokat csak olyan ember tudná leírni, aki a valóságban nem is létezik. Pedig élnek még példányai most is, bár kihalófélben vannak. Olyanok, akik zord elvek helyett az élet szépségében élnek, s szelíd kitartásukkal többet érnek el, mint azok, akik történelemformálónak hiszik magukat.

Thoreau ilyen ember volt. Egy ceruzagyáros fia a XIX. század Amerikájában, aki sokévi tanulás és világlátás után, felnőtt fejjel gondol egyet – és kiköltözik az erdőbe, egy tó mellé. A terv már önmagában kaland, ám aztán – mint megtudjuk – átalakul valami sokkal komolyabb ügyé. Különösebb előtanulmányok nélkül, a józan eszére hallgatva hajlékot épít, horgászni indul, zöldségeket termeszt... és élvezzi a helyzetet, hogy minden arra tévedő minimum bugrisnak nézi. Ő meg sétál. Felfedezőutakat tesz. Kikutatja az erdő és a Walden-tó életét. Gyakorlatilag együtt lélegzik a természettel. Regényében - melynek a tó neve nyomán

Walden a címe – mindezt elragadó közvetlenséggel meséli el nekünk, és valami bámulatos könnyedséggel leplezi le a kortárs civilizáció önellentmondásait. És itt a lényeg: nem gyárt elméleteket emberi társadalmunk romlottságáról, esetleges kiutakról meg reformokról, hanem egy megelégedett ember kiegyensúlyozottságával szemléli a világhelyzetet. Amit nem tudna véghezvinni, azt másra hagyja, ám amit megtehet, azt megteszi. S a könyv legfontosabb üzenete éppen ez.

Szomorú, hogy a modern emberiség már rég elfelejtette, hogy minden bajok megoldását először önvizsgálattal és a magunk jobbításával kell kezdeni. Az a mi szerencsénk, hogy volt egy tiszta ember, aki megírt egy tiszta regényt. Amikor egy-egy hosszas leírást olvastam éppen a műből, előfordult, hogy elfáradtam, eluntam. Ám ez nem a regény hibája, hanem az enyém: nem tudtam felemelkedni ehhez az áttetsző szöveghez. Túl tiszta. Ha olvassuk, minket is tisztít.

Paksa Balázs

Adjunk együtt hálát Istennek!

ÜH: Egy évvel ezelőtt, diakónussá szentelése előtt beszélgettünk Mikolás Attilával. Most, pappá szentelése előtt kerestük fel újra, s köszöntjük szeretettel.

MA: Sok szeretettel köszöntöm én is az Ünnepi Harangszó olvasóit és a zalaegerszegi híveket!

ÜH: Diakónussá szentelésed előtt beszéltél a következő év terveiről: gyakorlatszerzés a különböző plébániai segítő szolgálatok során, diplomairás, záróvizsga. Hogyan sikerült valóra váltani őket? Hol tartasz most a feladatokban?

MA: Amint azt az akkori beszélgetésünkben is említettem, a diakonátus csak egy közbülső állapot, átmenet a papságig. Igazán a papszentelésben teljesedik ki a hivatás, melyre készülök. Az elmúlt egy év alatt valóban sok alkalmam nyílt, hogy a lelkipásztori szolgálatban a diakónusi rendhez tartozó feladatokat gyakorolhassam, mindezért nagy hálával tartozom az atyák felé, akik mindezt lehetővé tették számomra.

Ez a hátralévő pár hét az intenzív tanulás ideje lesz. A diplomamunkámmal elkészültem, minden időmet és erőmet a hátralévő vizsgákra, illetve a záróvizsgára, diplomavédésre igyekszem összpontosítani. Lelkileg azonban már a szentelésre és az újmisére készülök.

ÜH: Szabad-e tudni, mi a diplomamunkád témája?

MA: Diplomamunkámban egy hazánkban is aktuális kérdéssel foglalkozom, ez pedig „*A világi hívek szolgálata a szent liturgiában*“. Minden liturgia – legyen az szentmise, temetés, vagy éppenséggel bűnbánati liturgia – az egész jelenlévő közösség aktív részvételét igényli. Sajnos az általános tapasztalat az, hogy a II. Vatikáni Zsinat (1962-65) által szorgalmazott felhívás, hogy a világi híveket minél inkább igyekezzünk bevonni a liturgia végzésébe – éppen annak közösségi jellege miatt –, nem igazán valósult meg. Ezért diplomamunkámban foglalkozom azzal, hogy mit tehetnek, és mit kell, hogy tegyenek a világi hívek akkor, amikor pap vezetésével folyik a liturgia (különös tekintettel a szentmisére); illetve, ami kicsit érdekesebb, mit és hogyan végezhetnek a világi hívek, ha szükséghelyzetben nem pap vezeti a liturgiát. Ki lehet ilyenkor a liturgia vezetője, mit végezhet, mi az, amit nem végezhet, stb. Nálunk, Zalaegerszegen már évek óta vannak, akik püspöki felhatalmazással igeliturgiát végeznek azokban a községekben, azokon a helyeken (pl. kórházban), ahová egy vasárnap, vagy ünnep alkalmával nem jut el a felszentelt pap. Nagy segítség ez, hiszen egy világi hívő segítségével így azon az ünnepen is az összegyűlt hívek közösen hallgatják

Isten Igéjét, és részesülhetnek az Eukarisztiából is, amely egy korábbi szentmiseáldozat Gyümölcse. Azonban a világi hívek áldásos tevékenységet folytathatnak a szentségek felvételére való előkészítésben (pl. szentgyónás végzése előtt bűnbánati igeliturgia tartása); a betegek látogatásában, illetve áldoztatásában; a hitoktatásban és még számos egyéb területen is. Nagy kincs egy ilyen segítő személy a pap és a közösség szemében egyaránt.

ÜH: Mire emlékszel legszívesebben a szemináriumi évekből?

MA: A szemináriumban eltöltött 6 év elég hosszú idő volt. Egyelőre a legfrissebb és a kicsit régebbi emlékeim is ehhez az épülethez, Gyórhöz és az itt megismert személyekhez kötnek. Személyiségem, kispapi éveim, papságra való készülésem itt alakult, itt formálódott olyanná, amilyen lett. Nagy szerepe volt ebben mind a negatív, mind a pozitív élményeknek. Természetesen az ember igyekszik csak a szépre és csak a jóra emlékezni, de úgy gondolom, azok a negatív élmények is, amelyeket itt éltem át, tanulságként sokat segítettek, segítenek későbbi papi életemre vetítve. Mire emlékszem legszívesebben a szemináriumi évekből? Mindenekelőtt a jó kispapi közösségre, a kirándulásokra, a szép liturgiákra, s ami úgy érzem továbbra is ide köt Gyórhöz: a Könnyező Szűzanya-kegykép búcsúja.

ÜH: Milyen érzésekkel jössz el Gyórból?

MA: A hat év alatt minden év végén volt papszentelés, újmise. Számolgattam, nekem még hány év van vissza. Most Isten kegyelméből én is részesülhetek a papszentelésben, s odaállhatok az újmisének oltárhoz, hogy bemutathassam első szentmisémet. Nem kell tovább várnom, „rajtam a sor“. Győr városát megszerettem, a győri egyházmegye papok közül is sokat megismertem, sokukkal baráti kapcsolat alakult ki. Mindezek mellett, úgy érzem, hogy a szombathelyi egyházmegye papok szeretettel várnak bennünket, újmiséket, hogy immár velük együtt dolgozzunk az Úr szőlőjében. Éppen ez a felénk mutatott szeretetteljes fogadtatás az, ami miatt nagyon várom már, hogy a szombathelyi egyházmegye papi közösségének tagja lehessék.

ÜH: Hányan végeztek ebben az évben? Megmarad-e a kapcsolat az évfolyam- és kispaptársak között?

MA: Ebben az évben ketten végzünk a hatodéven, mind a ketten szombathelyi egyházmegyések

(folytatás a 3. oldalról! ◀)

vagyunk. A kapcsolattartás úgy gondolom fontos, hogy meglegyen, azonban mindez sokban függ attól, hogy milyen messze kerülünk egymástól, mind fizikai, mind baráti szinten. Nem titok: már az első év elején kitudt, hogy teljesen más az érdeklődési körünk, illetve a baráti körünk is. Gábor inkább elméleti, filozofikus, én inkább gyakorlati típus vagyok. Mindezek ellenére a kapcsolatunk jónak mondható, szerintem azon a szinten, amelyen a szemináriumban megvolt a barátságunk, minden bizonnyal megmarad a papszentelés után is.

ÜH: Mikor lesz a pappá szentelésed ünnepe? Hol kerül sor rá?

MA: Pappá szentelésem a szombathelyi székesegyházban lesz, 2006. június 15-én, csütörtökön a de. 10 órakor kezdődő ünnepi szentmise keretében. Első szentmisémet pedig a zalaegerszegi Mária Magdolna Plébániatemplomban mutatom be 2006. június 17-én, szombaton du. 4 órakor.

ÜH: Lehet-e már tudni valamit arról, hogyan alakul az életed a szentelés után? Mikor derül ki, hol kezded majd a lelkipásztori szolgálatot?

MA: Természetesen nagy vonalakban már tudom: a nyarat (újmisek, táborok, nyaralás) még saját terveim alapján tudom alakítani, azonban minden bizonnyal augusztus elsejétől fogva már a megyéspüspök által számomra kijelölt helyen kell szolgálatot teljesítenem. Jelenleg mindössze ennyit tudok, a dispozióit (hova helyez a megyéspüspök) majd csak a nyár folyamán kapom kézhez.

ÜH: Van-e a papszenteléssel kapcsolatban üzeneted, vagy kérésed a zalaegerszegi hívekhez?

MA: Igen, üzenetem is, kérésem is van: az üzenetem az, hogy így a Harangszó közvetítésével szeretettel hívok minden zalaegerszegi hívőt – a papszentelésemre és az újmisekre egyaránt – aki velem együtt szeretne hálát adni Istennek, valamint örömben és az újmise kegyelmeiben osztozni. A kérésem pedig az volna, hogy imáikban emlékezzenek meg rólam, rólunk szentelendőkről a kedves hívek, hogy hivatásunkban hűségesek maradjunk, és a ránk bízott szolgálatot kitartóan, örömmel végezhessek mindig Isten dicsőségére, valamint a magunk és a hívek megszentelésére, lelki javára!

Marx Gyula

Rend a lelke mindennek!

A címben idézett közismert mondást adták az idei tavaszi nagymarosi találkozó mottójának.

A kissé esős szombat délelőtt ellenére sokan összejöttünk a plébániakertben, hogy a rövid pantomimjáték után meghallgassuk Pehm Gilbert Antal atya előadását, aki a miskolci Szent Ferenc Kistérvérei Közösségnek a tagja és egyben főiskolai tanár is. Máté és János evangéliumából vett idézeteket felolvastva azt hangsúlyozta, hogy próbáljunk krisztusi lelkülettel élni és így megvalósítani magunk körül is a rendet. Újjászületésre van szükség és ez a lélek által lehetséges, forrása pedig az, ha elfogadjuk mindennapi keresztyűnként. Életünk minden területén törekedjünk rendre, ha ez nem mindig könnyű is és esetleg fájdalommal jár. Az előadás végén pár kérdést is feltett, amely a rend és az újjászületés témakörét öleli fel.

Utána fakultációra került sor és én az előadóval való további beszélgetést választottam. Ismét a Szentírást idézte Antal atya. Azt hangsúlyozta ki, hogy az emberi szívek is könnyen megkeményedhetnek, de az ebből fakadó sértődöttséget nem jó konzerválni, vagyis legyünk nyitottak a világra, ahol jelként élünk. Elmesélte, hogy jött létre a nyolcvanas évek végén a kis közösségük: 1989. virágvasárnapján a végzős seminaristák elmentek Rómába s ott találkoztak a Szentatyával és ez a látogatás nagy hatást tett rájuk. Hazafelé jövet Assisiben Szt. Ferenc sírjánál pedig elvégezték a beöltözés szertartását. Az ima

fontosságára is felhívta a figyelmet az atya és végül ismét a Bibliából idézett, hangsúlyozva Jézus nagylelkűségét.

Ebédidőre szépen kisütött a Nap, sokan a Dunaparton fogyasztottuk el a szatyorban hozott ebédünket. A délutáni program a szentségimádással kezdődött, melynek elején egy szociális nővér méltatta Salkaházi Sára életművét, annak apropóján, hogy a Szentatya nemrég írta alá a boldoggá avatást előkészítő dokumentumot.

A szentségimádást követően hamarosan elkezdődött a szentmise, melyet a nagyszombati püspök atya vezetésével mutattak be. A felvidéki főpásztor prédikációjában a nap témájához kapcsolódóan a rend és a harmónia fontosságáról beszélt, közben idézve II. János Pál és XVI. Benedek pápa erre a témára vonatkozó leveleiből, írásaiból.

A szentmise végén köszöntöttük az ünnepélyesen bevonult gyermekeket, akik a „Gyerekmároson” vettek részt és a Mária köszöntés aktív szereplői voltak.

A lelkiileg tartalmas és szép nap a Gábel-testvérek vezetésével tartott közös, igen jó hangulatú énekléssel fejeződött be.

Mindenkit szeretettel hívnak és várnak az őszi nagymarosi találkozóra, melynek időpontja:

2006. OKTÓBER 7., SZOMBAT

Szeles Miklós

SALKAHÁZI SÁRA,

az önfeláldozó szeretet vértanúja

Örvendetes hír járta be az egyházi médiumokban április végén: XVI. Benedek pápa aláírta Salkaházi Sára szociális testvér vértanúságát kihirdető dekrétumot, ami megnyitja az utat a boldoggáavatás ünnepélyes kihirdetése előtt.

Ki is volt Salkaházi Sára, a Szociális Testvérek Társasága tagja, a legszörnyűbb idők másik magyar vértanúja Apor Vilmos mellett?

1899-ben született Kassán jómódú, vallásos, patrícus családban. Nagypja és édesapja minden jó ügyet felkarol, a haza szeretete természetes érzés a családban. Sárát ifjúkorában, mint szuverén, emancipált egyéniséget, elsősorban az irodalom és a művészet érdekli. Tanítónőként működik, majd kényszerűségből (nem tesz állami hűségesküt) könyvkötő műhelyben végez fizikai munkát s közben 20 éves korában újságírói igazolványt szerez. Több novellája, riportja, verse jelenik meg. Élénken részt vesz szülővárosa közéletében, frissen reagál az eseményekre tárcáiban, novelláiban. Sokat foglalkozik a kisebbségbe kényszerített magyarság sanyarú sorsával. Életmódját az „önállóság, cigaretta, kávéház, csavargás...” jellemzi naplója szerint. Néhány hónapig eljegyzett menyasszony. Édesapja korai halála után egyre erősebben érzi Isten hívását s fordul a társadalmi kérdések felé. 1927-ben ismerkedik meg a Kassán letelepedő szociális testvérekkel.

Különösen erős hatást gyakorol rá Schlachta Margit, a Szociális Testvérek Társaságának vezetője, s hamarosan ő is tagja lesz a rendnek. 1930-ban teszi le első fogadalmát. Ettől kezdve életét teljesen Istennek szenteli. Bár művészlélek, a korlátokat kezdetben nehezen tűrő természetét alárendeli a közösség érdekeinek. Kemény küzdelmek árán leszokik a dohányzásról, és az újságírói élet kínálta „szabadságról”. A szerzetesi életforma kemény, élethosszig tartó küzdelmet jelent neki. Mindvégig jellemző rá a szociális elkötelezettség, a nehézségek, szenvedések tudatos vállalása.

1940-ben tesz örök fogadalmat. Jelmondata:

„Alleluja! Íme itt vagyok, engem küldj!”

Megszervezi a Felvidék Magyar Nőszövetségét, majd – mivel a bencések keresnek Brazíliába missziós munkást – Pesten tanul, készül a távoli küldetésre, de

a háború kitörése megakadályozza kijutását.

Sára 1943 őszén megérezve az elkövetkező szörnyűségeket életfelajánlást tesz: *„...Felajánlom magamat, mint a Társaság áldozatát! ...Ha a Testvérek üldöztetése következne be ...: fogadd el az én halálomat... váltságul a testvérek – különösen az öregek, betegek és gyengék életéért és bűnös, nyomorult életem fejében kíméld meg az ő életüket...”*

A háború vége felé, a magyarországi vészidőszak alatt a szociális testvérek lehetőségeikhez képest mindent megtesznek az üldözött zsidók megmentéséért. Mintegy ezer ember köszönheti nekik az életét. A fővárosban a Sára testvér vezetése alatt álló Bokréta utcai házukban bujtatnak hamis papírokkal nőket és gyermekeket.

1944. december 27-én a nyilasok körülzárják a munkásnőotthont s 4 gyanús személyt s egy hitoktatónőt vesznek őrizetbe. Sára testvér elkerülhetné a letartóztatást, mivel csak végszóra ér oda, de ő eléjük áll! Még aznap hatodmagával agyonlövik a Duna-parton.

Ő még a fegyverek eldördülése előtt letérdel és keresztet vet gyilkosaira.

Az üldözötteket mentő Salkaházi Sára élete a hiteles keresztény tanúságtétel példája. Isten és az emberek iránti szeretettől és felelősségérzettől vezérelve a legtöbbet, életét adta üldözött felebarátaiért.

Sára testvért Magyarország mellett elsősorban Szlovákiában, Romániában, Kubában és az Egyesült Államokban tisztelik majd boldogként, azokban a helyi egyházakban, ahol a szociális testvérek élnek.

Budapesten a hajdani Matróz Csárda helyén, a Szabadság híd hídfőjénél emléktábla hirdeti vértanúságát. Nemzetünk lelki megújulásának évében ez a legszebb ajándék, amit a Szentatya a magyar egyháznak adhatott.

Aki bővebben szeretne olvasni Sára testvér életútjáról, keresse Schéda Mária: Boldog vagy, Sára? c. könyvét, melyet vértanúságának 60. évfordulóján jelentetett meg az Új Ember kiadó.

Szeles János

A Nógrád Megyei Közgyűlés 1998 óta minden évben Salkaházi Sára Díjban részesít három olyan személyt, illetve közösséget, akik abban a megyében vagy a megye érdekében a szociális ellátás és igazgatás, valamint a gyermekvédelem területén kimagasló munkát végeztek, illetve kiemelkedő eredményeket értek el.

A Szentatya színműve?

Már a színházi évad elején felröppent a hír, hogy II. János Pál pápa Andrzej Jawien álnéven írott egyik darabját tűzik műsorra. Nagy érdeklődéssel és örömmel vártuk a bemutatót, viszont a darab láttán sokan csalódottságuknak adtak hangot: „Ez lenne a Szentatya műve?“, „Ilyen liberális volna az utóbbi idők egyik legnagyobb, konzervativizmusa miatt sokat támadott egyházfője?“

A darab megtekintése után volt szerencsénk elolvasni az eredeti színdarabot, amely szerkezetével, hangvételével és biblikus képvilágával leginkább az „Énekek Énekére“ emlékeztet. A dráma első oldalait olvasva hitetlenül kezdtük forgatni a könyvet, amely a színre vitt darabban nem sok hasonlóságot mutatott. Új szereplőkre és új cselekmény szálakra bukkantunk, és mindezen felül az eredeti végkifejlet a színházi előadás végkicsengésével szöges ellentétben áll.

Nem szeretnénk a színre vitt darab részletezésébe bocsátkozni, hiszen sokan látták, csupán a főbb eltérésekre hívnánk fel az olvasó figyelmét, mivel Sárdi Dóra, a rendező-dramaturg, az eredeti szöveget elég szabadon kezelte. A dráma egyes sorait felhasználva gyakorlatilag egy új darabot hozott létre, új mondanivalóval, s mindezt a szentéletű Szentatya neve alatt.

A rendező az eredeti szereplők számát hétről négyre csökkentette. Két házaspárból és azok történetéből hozott létre egyet, s bár azok gyermekei a harmadik és egyben utolsó felvonás valós szereplői, a színre vitt darabban csupán említés szintjén találkozhatunk velük.

A legátformáltabb szereplő Ádám. Az előadásban ő a hősszerelmes, aki elhozza Teréz, a meg nem értett

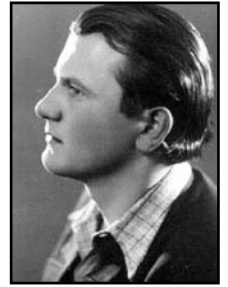
Ministránsainak focibajnoksága

Május 13-án Nagylengyelben hagyományteremtő szándékkal került első alkalommal megrendezésre a zalaegerszegi esperesi kerület ministránsainak focibajnoksága.

Az előttünk álló VB hangulatánál sokkal jobban belelkesült csapatok hamar otthon érezték magukat a nagylengyeli focipályán, ahol a szurkolókat nem is számítva több, mint 150 ministráns gyűlt össze. Ezúttal nemcsak az oltár mellett kellett bizonyítaniuk, hanem a pályán is.

A meccset két korcsoportban rendezték, alsósoknak és felsősöknek. Délután 3 órakor vette kezdetét a véget nem érni látszó meccsözön. Két pályán párhuzamosan zajlottak a meccsek, melyek kezdetben még 15 percesek voltak, de az idő múltával a nagy számú résztvevő miatt végül kb. 12 percesek lettek. A kicsik bajnoksága nagyon népszerű volt,

asszony számára a várva-várt boldogságot. Szerelmüket és felesége boldogságát látva, az addig közömbös férj, István, lemond feleségéről és elengedi őt. Ez a cselekményszál nem szerepel Karol Wojtyła művében és gondolatvilágában. Éppen ellenkezőleg: Ádám lesz az író művében az a szereplő, aki visszavezeti az eltévelyedett feleséget hitveséhez és elvezeti őt az örök Völegényhez, akinek elgyötört arcában felismeri férje arcát.

Az ékszerész az egerszegi színház előadásában önálló szereplő, akinek szövegét az eredeti műben szereplő aranyműves, a történetet kommentáló kórus és Ádám mondataiból gyúrta össze a dramaturg. A könyvet olvasva viszont csupán a szereplők elmondása és személyes tapasztalata alapján ismerjük meg őt. A színház orientális figurája helyett a műben egy transzcendens alak rajzolódik ki előttünk.

Bár a színpadi megjelenítés valóban ötletgazdag, és az átdolgozott darabot megtekintve is sok értékes gondolattal gazdagodhatunk, a színházi mű mégsem a házasság szentségét és annak felbonthatatlanságát hirdeti. Megelégszik egy liberális, a ma embere számára emészthető és egyre inkább elfogadottá váló üzenettel. Mindez nem lenne felróható, ha a saját neve feltüntetésével tette volna ezt a rendező, s nem bújja a Szentatya neve mögé. A színmű átdolgozása egy ismert darab esetében sem okozott volna ilyen félreértést.

Szeretettel ajánljuk a könyvet mindazok számára, akik egy mély lelki olvasmányra vágnak a házasság szentségéről.

Baka Gabriella és Barna Máté

hiszen a jövő reménységei harcos küzdeni tudásról tettek tanúságot. A nagyobbak rangadói közül jónéhány igazán színvonalas volt, s a szurkolók nem kis öröme sok-sok gól is született. A bajnokságot végül is az alsósoknál Teskánd, a felsősöknél Becsvölgye nyerte. A foci után gulyásleves és borjúpörkölt várta a kiéhezett csapatokat, majd a Szikla együttes adott koncertet a faluházban.

Nekünk, zalaegerszegieknek nincs okunk a szégyenre. Bár a fociban nem hoztunk el díjat, sőt, néhányszor alaposan elverték minket, de ministránsaink lelkesedése mindenképpen példaértékű volt. Ezt bizonyítja, hogy majd negyvenen vettek részt a bajnokságon, a kísérő szurkolókról nem is beszélve. Mindenesetre a következő évi bajnokságra majd időben elkezdünk készülni, addig pedig a győztesnek járó kupa nézegetése helyett majd újból felidézünk a vicces pillanatait a nagylengyeli bajnokságnak.

A Da Vinci kód – egy bestseller eszmei háttere

Nem könnyű egy 2000 éves történelmi tablót átírni, 650 oldalas könyvhöz tömören hozzászólni. Csak néhány gondolatot ragadok ki a nagy figyelmet kapott könyv és film témájából, hogy ezen keresztül rámutassak a szerző módszereire, és indítékaira. A regény középpontjában az az elrejtett titok áll, hogy Jézus házasságot kötött Mária Magdolnával, sőt őt szánta utódjának. Gyermekek is születtek, akiben egy szent vérvonal kezdődött. Ezt az ismeretet egy titkos társaság őrizte meg, akiknek mai napig rejtőzniük kell az egyház elől. A könyv szerzője szerint az igazság elferdítésére az tette fel a pontot, amikor Nagy Konstantin császár a 325-ös nicei zsinaton megszavaztatta Jézus istenségét, amit addig senki nem vallott, és megírattatta azokat az evangéliumokat, amelyek Őt így mutatják be, és megsemmisítette azokat, amelyek csak emberként ábrázolják Őt. Ezek a Jézusról hiteles képet nyújtó evangéliumok, melyeket a gnosztikus keresztények őriztek meg, mégis fennmaradtak az egyiptomi Nag Hammadi-ban megtalált iratok között.

A szál felfejtését kezdjük onnét, hogy kik is voltak ezek a gnosztikusok, és mit tanítottak? A gnoszticizmus szellemi irányzata nagyjából a kereszténységgel egy időben indult útjára, és egy ideig komoly vetélytársa volt. Nem alkottak egységes szervezetet, és nem volt egységes tanrendszerük, így gnosztikus csoportokról beszélhetünk, akik különböző irányzatokat követtek. Ami közös volt bennük, hogy magukat titkos tudás birtokosának tekintették (innét a nevük, gnósis = tudás), amelyet egyik vagy másik tanító révén kaptak. Elképzeléseikben egy sokrétegű szellemvilágot alkottak, amelynek csúcán elérhetetlen messzeségben rejtőzik a legfőbb istenség a pléróma (teljesség), aki fény, szellem. A szellemvilág alsóbb szintjei belőle áradtak ki, ennek alján áll a demiurgosz, egyfajta kisisten. Ez a szellemi lény hozta létre az anyagi világot, de mivel a teremtés feladata meghaladta képességeit, egy tökéletlen, elfuserált valami kerekedett ki belőle. (Szemben a Biblia tanításával, hogy Isten mindent jónak teremtett.) Az ember ennek a rossz anyagi világnak lett a foglya, lelkének, amely fényszikra, ki kell szabadulnia a test börtönéből, és vissza kell térnie a teljességbe. A szabadulás módját a tanítók mutatják meg a titkos tudás által.

Amikor a gnoszticizmus találkozott a kereszténységgel, vett át annak tanításából, valamint egyes keresztény csoportok is vettek át gnosztikus eszméket, és ezzel elszakadtak az egyház tanításától. Náluk Jézus is úgy jelenik meg, mint titkos tanítás közvetítője, aki hol ennek, hol annak a tanítványnak adja át tudását. Ez a Jézus azonban, a regény állításával ellentétben, egyáltalán nem közönséges ember. Inkább olyan égi lény, akinek ember volta pusztán látszat, vagy magára öltött ruha, melyet elhagy a szenvedéskor, mely őt nem érintheti. Ezzel szemben éppen a kánoni (hivatalosan elfogadott) evangéliumok hangsúlyozzák, hogy Jézus valóságos ember is volt. János evangéliuma már kifejezetten vitatkozik a gnosztikus nézetekkel. A bevezetőben, miután Jézust, mint az Atyától jött Igét mutatja be, írja: „*És az Ige testté lett.*“ Amikor

pedig Jézust a Főtanács kihallgatja, ezt mondja: „*Mindig a zsinagógákban és templomban tanítottam, ahová minden zsidónak bejárása van. Titokban semmit sem mondtam.*“ Nem hozott tehát csak kiválasztottaknak szóló titkos tanítást, ami mások elől el volt zárva. Az Ő örömhíre mindenkinek szól.

A regényben szerepel az a vád is, hogy az egyház Mária Magdolna alakját szándékosan befeketítette, hogy letagadja igazi jelentőségét. Azt hiszem a Harangszó olvasóinak nem kell bizonygatni, hogy nem ő lenne templomunk védőszentje, ha ez valóban így volna. Az egyházatyák pedig nem illették volna őt a megtisztelő apostolok apostola címmel. Jézus és Mária Magdolna házasságáról pedig a gnosztikus evangéliumokban sem szólnak. Egyedül a Fülöp evangéliumnak nevezett irat említi őt Jézus társaként, de nem házastárs értelemben. A gnosztikusok felfogásban pedig negatív dolog volt a test és minden hozzá kapcsolódó intézmény, így a házasság is.

Végül néhány gondolat az újszövetségi szentírás kialakulásáról, és Nagy Konstantin szerepéről. A legrégebbi evangélium, a ma ismert formájában Márk evangéliuma, amely 65 körül keletkezett. Valamikor 70 és 80 körül íródtak Máté és Lukács szerinti evangéliumok, és 100 körül János evangéliuma. Ezzel szemben a gnosztikus evangéliumok közül egy sem keletkezett 150 előtt. A legkorábbi fennmaradt kánon lista a 180 körül íródott Muratori töredék, amely már a négy elfogadott evangéliumot említi. Az újszövetségi kánon feletti vita persze még jó ideig eltartott, de ez egyes leveleket érintett valamint a Jelenések könyvét, és nem az evangéliumokat. Nagy Konstantinnak és a zsinatnak pedig ebben semmi szerepe nem volt. A nicei zsinat egyébként az ariánus eretnecség kérdésével foglalkozott. Nem Jézus istenségéről szavaztak, ahogy a könyv állítja, hanem arról döntöttek, hogy azt hogy kell érteni. (Jézus egylényegű az Atyával, vagy kisebb nála, ahogy az ariánusok állítják.) Konstantin és utódai politikai érdekből gyakran az ariánusokat támogatták. (Az igaz hit védelmezőjének, Szent Atanáz alexandriai pátriárkának ötször kellett száműzetésbe mennie.) Az igaz hit tehát nem császári nyomásra terjedt el, hanem annak ellenére maradt fenn.

Mindebből kitűnik, hogy a regény írója, ahol érdeke úgy kívánja, ott szándékosan ferdít, tényeket kever valótlan állításokkal. Legendákat igazságként kezel, tényeket pedig elhallgat, ha nem illenek a koncepciójába. A célját mindenesetre elérte, bizonyára tekintélyes bevételre tett szert. És hogy mi áll a nagy média felhajtás hátterében? A lépten-nyomon burjánzó new age mozgalom, amely titkos ezoterikus okkult tudás népszerűsítésével, az ehhez hozzáférést adó különböző mentális technikák terjesztésével, egyfajta újkori gnosztikus mozgalomnak tekinthető. Ugyanazt a szellemi harcot vívjuk, mint az első keresztény századokban. És nem Jézust kell megvédeni (hogy is képzelhetnénk, hogy mi védjük meg őt?), nem is az egyházat (melynek fennmaradására Krisztus tett ígéretet), hanem a megtévesztett embert, akit elszakítanak az igazi Krisztustól.

HITTANÓRA AZ ISKOLÁBAN

Isten szeretetének parancsai:

2. Isten nevét hiába ne vedd! Isten neve szent!

Isten neve olyan, mint anyáé, vagy apáé, amit mindig szeretettel és tisztelettel ejt ki a száján az ember.

A második parancsolatnak ezzel a mondattal történő kezdése után a kicsi gyermek is érti, hogy miről fogunk beszélgetni. Ezért jó, ha a parancsolat bevezetéseként hagyjuk, hogy ők mondják el azt, amit gondolnak, tudnak és megélnék.

Ma, amikor a gyermek olyan világban nő fel, ahol nem csak a csúnya beszéd, hanem a káromkodás is majdnem természetes a legtöbb ember számára, figyelmüket fel kell hívni arra, hogy ez rossz és bűn! Hogy a legtöbb kisgyermek azért tanul meg csúnyán beszélni és káromkodni, mert környezetében így hallotta, ezért vált számára természetessé. Fontos, hogy érthetően megmagyarázzuk, hogy a csúnya

beszéddel embertársainkat bántjuk meg, a káromkodással viszont Istent és ellene követünk el súlyos bűnt. A legfontosabb, hogy tudja azt, hogy a káromkodás Isten, Jézus Krisztus és Szűz Mária nevének szitkozódó használata.

Jó hallani, hogy később hogyan figyelmeztetik egymást „jelentéktelen” elszólások esetén is. Viszont döbbenetes tapasztalat számomra és ez évről-évre mindig előfordul, hogy nyolcadik osztályban, amikor a parancsolatokat ismét megbeszélgetjük, hihetetlen egy-két gyerek számára, hogy van olyan ember, aki sohasem káromkodik.

Ennek ellenére bízom abban, hogy egyre több kisgyermekből lesz Istent szerető, tisztelő és intelligens felnőtt keresztény ember.

Nátrán Józsefné

A hónap szentjei:

Morus Szent Tamás és Fisher Szent János

„Mert amiként az úton levők keresztény közössége közelebb visz bennünket Krisztushoz, úgy kapcsol össze minket a szentekkel ápoló bizalmas kapcsolat Krisztussal, aki kútfeje minden kegyelemnek és magának Isten népének is az éltetője.”

(Lumen Gentium)

E két nagyszerű emberről, Anglia szentjeiről feltétlenül együtt kell megemlékezni. Nem csak azért, mert ugyan abban az időben éltek, mert barátok voltak és nem engedett egyikük sem a magasabbról jövő kényszernek, vagy mert egyikük sem lett megalkuvó. Ami kettőjük életének legfőbb jellemzője, az Istennel való kapcsolatuk, hűségük és szeretetük.

VIII. Henrik uralkodása alatt éltek. Fisher János tudós püspök volt és jeles író. Teológiai doktorátust szerzett, püspökként is tanított, a cambridge-i egyetemet vezette. Morus Tamás is papi pályára készült, de amikor meggyőződött arról, hogy erre nincs hivatása, ügyvéd lett és már huszonhat évesen a parlament tagja. Mindkettőjük kálváriája akkor kezdődött, amikor a

király válni készült törvényes feleségétől és udvarhölgyét, Boleyn Annát készült feleségül venni. Mivel a pápa engedélyét nem kapta meg, magát az angol egyház fejévé tette célja eléréseért. Fisher Jánostól alattvalói hűséget, támogatást nem kapott, új házasságát nem ismerte el, ezért börtönbe került. Morus Tamást lordkancellárrá nevezte ki, hogy népszerűségével mindenkit megnyerjen ügyének. De ő inkább lemondott rangjáról, hogy hűséges maradjon Istenhez és Egyházához.

Ők ketten ugyanúgy gondolkodtak: „egy házasságot, sem isteni, sem emberi hatalom nem bonthat fel” – és ezért életüket is készek voltak feláldozni.

A király lefejeztette őket, Fisher Jánost, majd két héttel később Morus Tamást, hogy a hatás nagyobb legyen. 1935-ben XI. Pius pápa együtt avatta őket szentté.

„Istenünk! Fisher Szent János és Morus Szent Tamás közbenjárására add, hogy hitünket ne csak szóval, hanem életünkkel valljuk és tanúsítsuk”

Nátrán Józsefné

Anyakönyvi híreink

Kereszteltek

Czender Rómeó Zoltán, Haklik Hanna, Komondi Renáta, Tamás Csongor, Kállai Milán, Pauliscsák Lili, Ernyes Marcell, Biczó Virág, Kovács Gerda Anna, Kegyes Jázmin Kitti, Szijártó Katica, Sebestyén Petra, Anastasio Cristofer, Balaton Anna Lolita, Simon Donát, Sallai Mátyás, Varga Gábor Róbert, Berényi Anna, Böcskei Bálint, Ebedli Zsófia Hanna, Tompa Virág, Németh Luca, Németh Anna Rebeka, Fábíán Rudolf, Varju Levente, Tornyos Fanni Csilla, Gomán Ramóna, Gerencsér Botond, Fatér Kornél Szabolcs, Vank Lolita, Lenner Nikoletta, Bogár Molli, Salamon Beatrix Noémi, Tóth Dzsesszika Patrícia, Németh Fanni, Benyák Petra, Számadó Zsófia, Dancs Réka Rebeka, Fábíán Dominik, Huszti Bence, Kalecz Patrik, Cserép Levente, Nagy Panna, Hernádi Ruben Alex, Németh Jázmin Bianka, Simon Szófia, Martonics Linda, Beczők Máté

Köszöntjük a Katolikus Egyház és egyházközségünk legifjabb tagjait! Isten éltesse őket sokáig!

Házasságkötés

Horváth Róbert – dr. Hegyi Andrea, Montag Szabolcs – Tóth Ágnes, Horváth László – Illés Borbála, Hermén Péter – Lecsek Viktória, Proszenyák Norbert – Tóth Adriána Mária, Tatai Sándor – Tóvári Annamária, Mózer Zoltán – Kurucz Nikoletta, Madár Ferenc – Nyíró Beáta Beatrix, Rétvári János Szilveszter – dr. Ádám Éva, Papp András Tibor – Sorok Eszter, Fata Zoltán – Halper Zsófia Virág Mária, Szita Ernő – Czövek Szabina, Németh László – Gellér Bernadett, Lakatos Szilárd – Domján Nikolett

Jókívánásainkat fejezzük ki az ifjú pároknak: a kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg házasságukban!

Halálozás

Sinkó Vilmos (1943), Horváth Ferenc (1921), Méhes Máté Béláné sz. Virág Mária (1927), Rácz Sándorné sz. Tóth Erzsébet (1933), Horváth Józsefné sz. Adravec Rozália (1920), Szabó Zoltán (1939), Karancz Lajosné sz. Németh Rózsa (1916), Szarka Nándor Vendel (1946), Juhász Ernő (1922), Ács Róbert (1971), Kocsis Jánosné sz. Ámon Mária (1918), Melles Ferenc (1926), Molnár Imre László (1957), Nagy Alajos (1928), Mázsa Ferencné sz. Bognár Ilona Anna (1922), Balog Géza (1930), Kosztolánczi Miklós (1931), Salamon Istvánné sz. Balogh Ilona Teréz (1926), Szöllös Sándorné sz. Hári Margit (1919), Rákos József (1958), Miszori Endréné sz. Nagy Ilona (1935), Csörnyi Gézané sz. László Zsófia (1945), Horváth Józsefné sz. Simon Rozália (1914), Domján Lajos (1954), Németh Józsefné sz. Juhász Irén (1928), Nagy Ferenc (1930), Cajnkó Lajosné sz. Virányi Lili (1929), özv. Bertalan Józsefné sz. Fábíán Erzsébet (1922), Szücs Lászlóné sz. Horváth Éva (1954), Vida Józsefné sz. Kéri Mária (1929), dr. Ribiczey Pálné sz. Feili Anna (1941), Tálás László (1947), Tóth Ferencné sz. Pesztránszki Róza Ilona (1930), Bölec Istvánné sz. Mónok Ilona (1955), Boronyák István (1934), Lakos Ferecné sz. de Rivó Mária Gizella (1912), dr. Farkas Sándorné sz. (Laux) Légrádi Anna (1911), Márovics Gyuláné sz. Tóth Teréz (1917), Dervalics Margit (1924), Óvári Jenő (1930)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

A plébánia közösségeinek nyári táborai

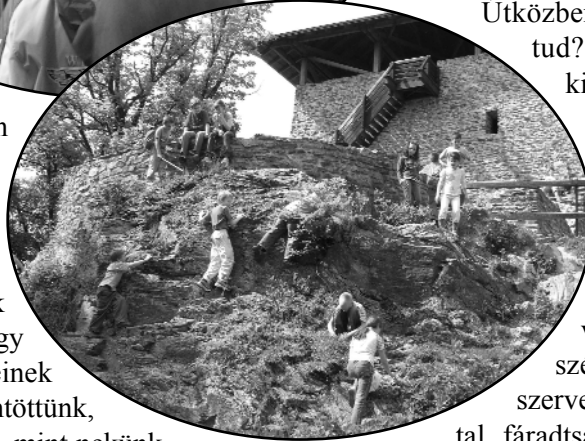
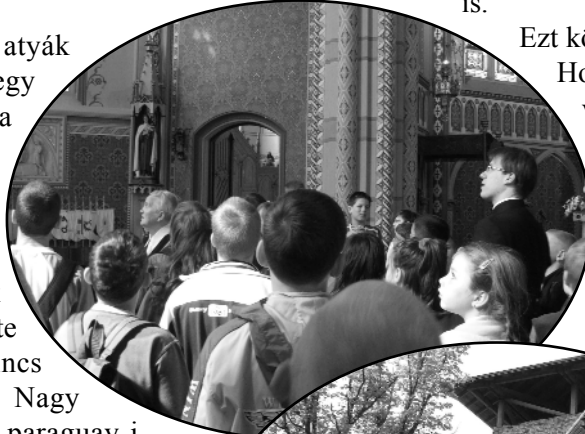
június 18-22.	Öriszentpéter	A Mindszenty iskola természetvédelmi tábora
június 19-23.	Szombathely	A Mindszenty iskola hittantábora
június 23-25.	Alsószölnök	Hétközi ifjúsági közösség hétvégéje
június 26-július 1.	Bázakerettye	Plébániai hittantábor Nusi nénivel és Attila atyával
június 27-július 2.	Kisbodak	A Mindszenty iskola vízi tábora
július 3-8.	Csonkahegyhát	Plébániai hittantábor Edit nénivel és Imre atyával
július 3-8.	Mihályfa	A Mindszenty iskola "Vissza a természethez" tábora
július 10-15.	Páka	Plébániai hittantábor Gabi nénivel és Róbert atyával
július 10-15.	Alsóújlak	A Mindszenty iskola lovas tábora
július 10-17.	Mátra	A Mindszenty iskola vándortábora
július 17-22.	Salomvár	Imatábor
július 24-30.	Bázakerettye	Szent József családos közösség (tervezett) tábora
július 31-augusztus 6.	Zalaerdőd	Napközi középiskolás közösség tábora
augusztus 5-12.	Celldömölk	Esküdtek családos közösség tábora
augusztus 7-13.	Bakonybél	Cumpó egyetemista közösség tábora

Minisztránsok jutalomkirándulása

Mercédesz nővér, mint minden évben, megszervezte az olyan gyerekeknek szóló kirándulást, akik hűségesen szolgálták Jézust. Idén májusban Kőszegre mentünk.

Először a Jézus Szíve templomot látogattuk meg. Norbert atya, városunk szülötte, kedvesen fogadott bennünket, s minden fontosat elmondott Isten e szép hajlékáról.

Ellátogattunk a verbita atyák missziós házába is. Itt egy kedves, idős pap, Vilmos atya fogadott minket, aki beavatott bennünket a missziós atyák hivatásába. Ízelítőt kaptunk abból, milyen szegény gyerekek élnek a Földön, akik szinte minden nap éheznek, nincs ruhájuk, cipőjük. Nagy szegénységben élnek a paraguay-i gyermekek és szüleik. Gondoljanak az olyan gyermekekre, akiknek egy falat kenyér is nagy kincs, akik minden nap abban a hitben kelnek fel, hogy a jövő tán szebb napokat tár fel előttük, de rájönnek, hogy az élet még sok kegyetlen napot tartogat számukra. Kérjük Önöket, hogy ha lehetséges küldjék el, vagy vigyék el adományait a világ szegényeinek megsegítésére. Kis csoportunkkal úgy döntöttünk, hogy vannak, akiknek fontosabb a meleg étel, mint nekünk egy fagyalt, ezért felajánlottuk a fagyira költendő pénzünket és átadtuk Vilmos atyának. Délután ellátogattunk egy kicsike növény- és állatkertbe, a

Chernel-kertbe, ahol szintén sok érdekességgel találkoztunk. Volt egy Miki nevű mókus is, aki mindenki nyakába belemászott, s vígan futkározott a hátunkon. Az egyik gondozó megmutatta a rétisast, a baglyot, a hollót, a sólymokat és a gólyákat is. Az állatok mellett megcsodálhattuk az éppen májusban nyíló, más-más színben pompázó havas szépe (rododendron) virágbokrait is.

Ezt követően az Óház-tető kilátójához indultunk. Hosszú és kimerítő gyaloglás várt ránk. Mikor végre felértünk, mindenki nagyon örült. A kilátó alatt volt egy szikla, amelyen a sziklamászást is gyakorolhattuk. Felmásztunk a hatalmas kövekre, és különböző kőzeteket gyűjtöttünk. Végül elérkezett a búcsúzás ideje, felszálltunk a buszra, és elindultunk haza. Útközben volt egy kis „Ki mit tud?“. Mindarról, amit a kirándulás során hallottunk és láttunk, vetélkedőt tartottunk. Mindenki nyert legalább egy csokit. Ezúton szeretnénk megköszönni Mercédesz nővérnek ezt a csodálatosan szép napot, melynek megszervezése biztosan sok áldozattal, fáradtsággal járt. Ez a kirándulás mindannyiunk számára egy örök emlék marad.

*Anti Renáta, Hornung Anna,
Jándli Mercédesz, Nagy Sára, Németh Fanni 3.a*

2006. június 9-én, péntek reggel a Notre Dame zárdában **meghalt Kertész Ilona, Tarzícia nővér** a Mindszenty Iskola alapító igazgatója.

Kertész Ilona iskolai tanulmányait a harmadik elemitől egészen a tanítóképző befejezéséig a Notre Dame Rend zalaegerszegi zárdaiskolájában végezte. Tanítói oklevelét 1940-ben már a Notre Dame Rend szerzetesnővéreként szerezte meg.

1947-ben a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetemen matematika-fizika szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett. A rendi tanítóképzőben – az egyházi iskolák 1948-as államosítása miatt – mindössze egy évig taníthatott.

Később a nagykanizsai Landler Jenő és a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium tanára volt. A szerzetestanárokat sújtó diszkrimináció után a budapesti Knézych utcai Katolikus Gimnáziumban, majd a Budapesti Posta Kísérleti Intézetében vállalhatott

munkát, ahol fizikusként a telefonhálózat fejlesztésén dolgozott. 1976-ban innen vonult nyugdíjba.

1989-től Kurucz Mária Katalin nővérrel együtt munkálkodtak a szétszórt rendi tagok felkutatásán és a zárdaiskola újraindításán. Az iskolaalapítás legnehezebb éveiben Tarzícia nővér látta el az igazgatói teendőket. 1999-től a Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend rendfőnöknője lett. Tarzícia nővér rendtársaival együtt azótai is rendíthetetlen hittel, akaraterővel dolgozott a katolikus oktatás ügyéért.

Az egyházi iskolában kifejtett példamutató munkássága elismeréseképpen 1997-ben Dr. Pápai Lajos megyés püspök úr, a Magyar Katolikus Püspöki Kar Iskolabizottságának elnöke, Pro Paedagogia Díjjal tüntette ki Tarzícia nővért. 2001-ben Zalaegerszeg város vezetősége a Zalaegerszegért Díj adományozásával példaképül állította mind a pályakezdő fiatalok, mind a nyugdíjas éveket aktívan élő pedagógusok számára.

Kedves Fiatal Barátom!

Figyeld csak meg a szíveddel ezt a történetet!

Volt egyszer egy fiú, akinek igen nehéz természete volt. Az apja adott neki egy zacskó szöveget, hogy, mindannyiszor, amikor elveszíti a türelmét, vagy veszekszik valakivel, üssön be egy szöveget az udvar végében lévő kerítésbe.

Az első napon 37 szöveget ütött a fiú a kerítésbe. Az elkövetkezendő hetek során megtanult uralkodni magán, és a kerítésbe beütött szögek száma, napról napra csökkent: felfedezte, hogy sokkal könnyebb uralkodni magán, mint a szöveget beütni a kerítésbe.

Végül elérkezett az a nap, amikor a fiú egyetlen szöveget sem ütött be a kerítés fájába. Ekkor megkereste az apját, és elmesélte neki, hogy ma egyetlen szöveget sem kellett a kerítésbe ütnie. Ekkor az apja, azt mondta neki, hogy minden nap, amikor megőrzi a nyugalma, és nem kerül veszekedésbe senkivel sem, húzzon ki egy szöveget a

kerítésből. A napok teltek, amikor egy nap a fiú közölte apjával, hogy már egy szög sincs a kerítésben...

Az apa elkísérte a fiát a kerítéshez, és így szólt: „Édes fi-am, te igen becsületre méltóan viselkedtél, de nézd csak meg mennyi lyuk van ezen a kerítésen. Ez már sosem lesz olyan, mint azelőtt. Amikor összeveszel valakivel, és amikor egy gonosz dolgot mondasz neki, ugyanolyan sérüléseket hagysz benne, mint ezek itt a kerítésen. Belemárthatasz egy kést egy emberbe, majd kihúzhatod azt, de a seb örökre ott marad. Mindegy hányszor is kérsz bocsánatot, a sérülés ott marad.”

A szavakkal okozott seb is olyan, mint egy fizikai seb. Csak Isten képes ezeket teljesen meggyógyítani. Kérd Őt. Ne MAJD, ne HA, ne CSAK AKKOR, ne AZÉRT.

Isten szeret Téged!

Most, ennek ellenére.

„Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy, aki benne hisz el ne vesszen, hanem örök élete legyen.“ (Jn 3, 16)

Te – ha a történetben szereplő fiú helyében lennél – mit tennél?

Édesapád – ha a történetben szereplő apa helyében lenne – mit tenné?

Ha tudnánk, hogy a földi életünk ideje hamarosan lejár, mit tennénk?

Barátaink, rokonaink, ismerőseink – akik a történetben szereplő kerítés helyében vannak – mit tehetnek?

Gondolkodjatok el ezeken, beszéljétek meg egymás között, de szüleitekkel is!

Jó beszélgetést!

Összeállította: Tompa Viola

Lélektől lélekig

A Szent Család Óvoda szervezésében, Tótmárton Tamásné vezetésével 51 fős csoport indult Csíksomlyóra. A zarándoklat első próbatételeit már az indulásnál megtapasztaltuk, mert hajnali fél háromkor defektes lett a buszunk. Öt óra várakozás után, az óvodába érkezők csodálkozó tekintetével kísérve tudtunk végre elindulni.

Az Atya gondoskodó szeretete végig velünk volt, kellemes időjárással ajándékozott meg minket. A buszban töltött idő alatt mindig esett az eső, mihelyt kiszálltunk elállt.

A legcsodálatosabb időt a Csíksomlyói búcsú alatt kaptuk ajándékba. A világ minden tájáról idezarándokolt több százezer magyar együtt kérte a Szűzanya közbenjárását népünkért.

A búcsú ajándékként a korondi misében együtt ünnepeltük a

Pünkösödöt, s valóságosan megtapasztaltuk a Lélek jelenlétét. A székelyek éneke, imája az „egekig szállt“, s mi igen kicsinek éreztük magunkat mellettük.

A Teremtő hatalmát és erejét a csodálatos tájakon, Székelyföld hegyeiben, a Békás- szorosban tapasztalhattuk meg.

Áldott légy Istenünk, hogy lehetővé tessed a zarándoklat létrejöttét. Köszönjük a jókedvet, mely átsegített a nehézségeken. Köszönjük, hogy ajándékaiból részesedhettünk.

Kérünk Atyánk, áldd meg a székelyföldi magyar testvéreinket, akik őseink hitét és értékeit hordozzák!

Június 17-én, szombaton mutatja be **első szentmiséjét** Mikolás Attila újmisési atya. A plébániatemplomban 16 órakor kezdődik az ünnepi szentmise. Várjuk híveinket a közös ünneplésre!

Június 23-án, pénteken délután 5 órakor Jézus Szíve tiszteletére **szentmise lesz a ságodi kápolnában**.

Június 25-én, vasárnap ünnepeljük a **kertvárosi templom búcsúnapját**. Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődik. Ugyanezen a napon este 6 órakor a **Jézus Szíve Családjának szentségimádási órája** lesz a plébániatemplomban.

Július 2-án lesz Besenyőben az **öreghegyi búcsú**. Mivel ez a vasárnap a hónap első vasárnapja is, ezért a plébánia közösségei **szentségimádást** tartanak negyed 6-tól a plébániatemplomban.

Július 6-án, elsőcsütörtökön **papi és szerzetesi hivatásokért** imádkozunk a plébániatemplomban negyed 7-től.

Július 13-án, csütörtökön a kertvárosi templomban a **fatimai szentmise és szentségimádás** este 6 órakor kezdődik.

Július 17-én, hétfőn **egész napos szentségimádás** lesz a plébániatemplomban. A szentségimádás a fél 8-as szentmise után kezdődik és este 6 órakor közösségi szentórával zárul.

Július 23-án, vasárnap ünnepeljük **egyházközségünk és városunk védőszentjét**: Mária Magdolnát. Az ünnepi szentmise 11 órakor kezdődik a plébániatemplomban, melyet Furján Gellért újmisési atya mutat be.

Besenyőben a **Szent Anna napi búcsú július 30-án**, vasárnap lesz. A búcsúi szentmise 8 órakor kezdődik.

Augusztus 3-án, elsőcsütörtökön negyed 7-től **papi és szerzetesi hivatásokért** végzünk szentségimádást a plébániatemplomban.

Augusztus 6-án, vasárnap este negyed 7-től a **plébánia közösségeinek szentségimádása** kezdődik a plébániatemplomban.

Augusztus 13-án, vasárnap a kertvárosi templomban **fatimai szentmise és szentségimádás** lesz 18 órától.

Augusztus 18-án, pénteken van a **Kálvária kápolna búcsúnapja**, melyen Szent Ilonát ünnepeljük a 17 órakor kezdődő szentmisében.

Augusztus 20., vasárnap országalapító **Szent István királyunk ünnepe**. Este negyed 7-től Magyarország-

ért imádkozunk a plébániatemplomban. A nemzeti imaévben imakilenceddel készülünk az augusztus 20-át megelőző napok során Magyarország védőszentjének megünneplésére.

A nyár során **Lourdesba, Medjugorjéba valamint a Szentföldre indulnak zarándokok**. Az utazásokról bővebb információt a templomaink hirdetőtábláin olvashatnak, jelentkezni pedig a Tensi Tours Tompa utcai irodájában lehet.

Örömmel adunk hírt arról, hogy **befejeződött a szentély freskóinak felújítása**. Az állványzat lebontása után a június 25-ét követő héten a kórus alatti részt állványozzák fel. A most elvégzett felújítás 17 millió Ft-ba került. Az eddigi adományokat hálás szívvel köszönjük és kérjük a kedves hívek további támogatását!

Köszönet a Hangversenyért

A Mindszenty Iskoláért Alapítvány kuratóriuma tisztelettel megköszöni a pünkösdi hangversenyt. Mindenekelőtt köszönetet mond Tóth György kántorkarnagy úrnak, aki a hangversenyt szervezte. Hálás köszönet Mátyás István orgonaművészek színvonalas játékáért, valamint a plébániatemplom Gregorián Kiskórusának szívből jövő éneklésükért. Elismerés illeti Tóth Noémit, a Mindszenty Iskola gimnazista tanulóját szakszerű konferálásáért. Az alapítvány kuratóriuma külön köszönetet mond mindazoknak, akik a hangversenyen részt vettek és nagylelkű adományaikkal hozzájárultak az alapítvány, illetve az iskola támogatásához. Az adományozásból befolyt összeg 86 614 Ft, amit taneszközfejlesztésre fordítunk.

*Szecsányiné Pollák Györgyi
a kuratórium elnöke*

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség tájékoztatója. Megjelenik kéthavonként.

Szerkeszti: Tájékoztatási Munkacsoport

E-mail: harangszo@mariamagdolna.hu

Felelős kiadó: Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91. 8901

Tel.: (92) 599 230, Fax: 599 231

<http://www.mariamagdolna.hu/>

E-mail: plebania@mariamagdolna.hu

Tipográfia: Frimmel Gyula

Nyomdai előkészítés: Paksa Tamás

Nyomás: Gura Nyomda Bt.

Zalaegerszeg, Hock J. út 92/B.

Telefon: (92) 599 464

